

at kredittiden nedsættes til 60 dage. Det giver en effekt på 650 mio. kr. på 1998 DAU-saldoen. Det er klart, at det også betyder nogle varige renteforbedringer, altså en forbedret likviditetsvirkning på ca. 50 mio. kr.

Vi mangler fra Venstres side en opgørelse over de administrative konsekvenser for erhvervslivet. Det blev besluttet, i øvrigt med tilslutning fra regeringspartierne, ved en dagsorden af 30. april i år at lade samtlige relevante lovforslag indeholde en opgørelse over, hvor meget administrativt mere- eller mindrearbejde loven og de efterfølgende regler ville give – i lighed med de erhvervsøkonomiske, miljømæssige og provenumæssige konsekvenser, som allerede fremgår af bemærkningerne til forskellige lovforslag.

Med de bemærkninger kan Venstre ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu er Venstre jo et liberalt parti, og jeg har forstået, at liberalisme betyder, at man ikke sådan skal gå og have statsstøtte det ene sted og det andet sted. Der skal være nogenlunde lige vilkår for alle. Og dér kunne jeg godt tænke mig at spørge fru Mariann Fischer Boel, hvorfor man i den grad forfægter og kræver, at pengeinstitutter, læger og tandlæger skal have bedre vilkår end andre dele af erhvervslivet og skal have tilført 50 mio. kr. i statsstøtte om året i form af en gratis kassekredit.

Hvorfor skal lige præcis de her tre erhverv have en gratis kassekredit, der er længere, end hvad andre erhverv får?

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Nu er det jo sådan, at erhvervslivet har indrettet sig efter de gældende regler, og en stramning af kredittiden vil betyde, at virksomhederne får en likviditetsstramning, som de så skal ud og have finansieret på den ene eller den anden vis.

Men Venstres pointe i denne her sag er, at forslagene, de tre, vi behandler i dag, alene har det sigte at forbedre statsfinanserne.

Formanden:

Hr. Jacob Buksti og derefter hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Venstres ordfører må meget undskylde, men jeg har indimellem fået fornemmelsen af, at i hvert fald også partiet Venstre gik ind for forenkling og gennemskuelig i skattesystemet.

Jeg må forstå det, som Venstres ordfører står og siger her, sådan, at det gælder altså ikke, når det er sådan, at man skal lave ligestilling, ens vilkår; så er alle særegler og forskelligheder, hvis de fører til ens behandling i øvrigt, af det onde og forøger byrderne.

Det synes jeg er en underlig bagvendt forestilling, for så må det jo være sådan, at Venstres ordfører og partiet Venstre må komme med forslag, som forlænger kredittiden for almindelige punktafgifter – apropos det, som hr. Frank Aaen lige sagde.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg erkender, at det er en gammel skade. Det er vel 8 år siden, at man indførte en særlig gunstig ordning for finansielle virksomheder, læger og tandlæger.

Jeg spørger bare endnu en gang: Hvorfor er det meget vigtigt for Venstre at fastholde, at lige præcis de her tre erhverv har bedre vilkår i form af en gratis kassekredit fra staten end almindelige erhvervsvirksomheder?

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Da loven blev indført, var der nogle specielle traditionsrige begrundelser for, at man gav specielle ordninger til specielle erhverv, og det er det næste lovforslag, vi skal behandle, jo et glimrende eksempel på, så derfor har vi fra Venstres side ikke ønsket at støtte de her lovforslag, for de strammer op på likviditeten i erhvervslivet, og det kan vi ikke støtte.

Brian Mikkelsen (KF):

Det her er jo så det første lovforslag i rækken af såkaldte skatteforenklinger, som blot vil resultere i pæne engangsmerprovenugevinster til regeringen. Det kan selvfølgelig være meget rart, når man er skatteminister, men det er nok ikke så rart, når man sidder ude i erhvervsvirksomhederne og skal prøve på at tjene nogle penge hjem, så der blandt andet kan investeres i nye arbejdspladser.

I L 39's tilfælde er der ikke engang tale om en særlig logisk skattesænkning, og den er heller